

KRONIKA

MĚSTSKÉ ČÁSTI BRNO-KNÍNIČKY

rok 2016

Úvodem

Co přinesl rok 2016 Jižní Moravě a Brnu?

Začala fungovat elektronická evidence tržeb. Jsou zavedeny registrační pokladny

Dopravní podnik Brno zavádí elektronické odbavování cestujících

Roční jízdenka pro obyvatele Brna je o třetinu levnější

Zdarma mají dopravu děti do 10 let a lidé starší 70 let

Spuštěn elektronický zápis do základních škol

Za Lužánkami proběhly hokejové hry pod širým nebem

Dokončena rekonstrukce ulice Minská a Horova

Brno se stává většinovým majitelem společnosti Veletrhy Brno

Začala stavba Janáčkova kulturního centra s koncertním sálem pro 1200 návštěvníků

Dopravní podnik rozjel projekt prodloužení tramvaje do kampusu v Bohunicích

Brno se finančně podílí na pořádání Velké ceny silničních motocyklů

Do Prahy a Bratislavy vyráží vlaky Regiojet soukromého dopravce Radima Jančury

Otevřen parkovací dům Domini Park na Husově ulici

Vodárny otevřely v Pisárkách nové zákaznické centrum

Česká televize Brno představila v Líšni nové studio

Nepodařilo se schválení krajských zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje

V Brně zahájila vyučování ScioŠkola

Ředitelem kanceláře architekta města Brna je jmenován Michal Sedláček

Obraz Madona z Veveří je vrácen farnosti ve Veverské Bítýšce

V ZOO medvědice Cora představila své páté mládě, dostalo jméno Noria

Co přinesl rok 2016 Kníničkám?

ZOO neprosadila parkoviště v Kníničkách. Obec navrhuje využít plochy v Komíně

Cukrárna Anička oslavila 25 let zahájení prodeje

Mateřská Škola Studánka oslavila 70. výročí založení výstavou dětských prací

U kaple je vyřezána dřevěná socha Panny Marie jako součást budoucího Betlému

Kníničky pokřtily novou tramvaj jménem Františka Šikuly

Je zbourán hotel Přehrada

Na Sokolském koupališti je zbourán Hříbek. Stavba nového občerstvení nezačala

Český veslařský klub pokřtil novou loď a moderní molo

Lodní doprava po přehradě oslavila sedmdesátiny

Brněnské lesy slaví 550 let založení vyplutím voru

Knihovna Jiřího Mahena v Brně oslavila 95. výročí svého založení

Od září je novou knihovnicí v kníničské pobočce paní Libuše Pelánová

Je otevřena pizzerie restaurant Verona

Nad Kníničkami je vysázen sad a zřízena „Motýlí louka“

Jaký byl rok 2016?

Počasí v roce 2016 bylo teplotně silně nadnormální, ale srážkově podnormální. Zažili jsme rok s příjemným teplým létem, které se protáhlo až do září. Leden potěšil sněhovou nadílkou a ukázal mírnou zimní tvář se zamrzlou přehradou. Ale led nebyl dostatečně silný, strážníci vstup na led nedoporučili. Únor byl teplý, v Lednici dokonce naměřili 18,3 stupňů, sníh se neudržel. Jaro bylo srážkově podprůměrné a v dubnu jsme zažili malé léto i noční mrazíky. Suché léto nepřálo houbám. Podzim byl ještě sušší a mimořádně teplý. Vánoční svátky byly bez sněhové pokrývky a bez mrazů.

Rok 2016 hodnotilo 55% čtenářů Deníku pozitivně. Klesla kriminalita, vláda schválila zvýšení minimální mzdy na 9900 Kč, učitelům se zvedl plat o 8 %, senři dostali jednorázový příspěvek k důchodu 1200 Kč a obnovila se jejich valorizace, pacientům byly zrušeny poplatky za recept, za pobyt v nemocnici i za návštěvu u lékaře. Slevami na daních si polepšily rodiny s dětmi, klesly ceny energií, ekonomika roste, klesá nezaměstnanost. Na jaře proběhly jednotné přijímací zkoušky na střední školy.

Celý rok zápasili brněnští hygienici s epidemií hepatitidy typu A. Žloutenkou onemocnělo na jižní Moravě přes 400 lidí, byla to nejhorší epidemie za posledních 20let.

Lednová sněhová nadílka

Tříkrálová sbírka

Pět skupinek dětí se rozběhlo začátkem ledna po obci, aby do pokladniček koledovaly ve prospěch těch, kteří si sami nedokáží pomoci. Občané darovali o 2000 Kč více než v loňském roce. Podpořili tím služby pro lidi bez domova, sociální a právní poradenství, půjčovnu zdravotních pomůcek, tréninkovou Kavárnu Anděl pro lidi s lehkým mentálním postižením. Koledníci to neměli vůbec lehké, přišla obleva, pršelo a bylo velké náledí.

PODĚKOVÁNÍ

Jménem Diecézní charity Brno ze srdce děkujeme všem koledníkům, vedoucím skupinek, duchovním a děroům ze podporu Tříkrálové sbírky 2016.

Na území brněnské diecéze (jižní Moravy) se letos vykoledovalo 22,3 mil. Kč, což je téměř o 1,3 mil. Kč více než v loňském roce. V Brně dárci darovali do kasiček 1 916 949,- Kč, což je o 20 tis. Kč více než loni.

V Brně-Kníničkách se vykoledovalo
28.962,- Kč

DĚKUJEME VÁMI

Podpořené projekty v loňském roce a přehled záměrů využití letošního výtěžku naleznete na: <http://dchb.charita.cz/trikralova-sbirka-dchb/>

 Mons. Josef Zouhar
 předseda Diecézní charity Brno

 Ing. Mgr. Dušička Kačuba
 ředitel Diecézní charity Brno

Country bál a lihobraní se Sopkou

Tělocvična v lednu patří milovníkům country tanců. K tanci jim tradičně zahrála skupina Zimour. Nechybělo ani lihobraní – soutěž pálenek a likérů. Obě soutěže vyhrál pan Štelcl. Jeho meruňkovice i likér Mystery dostaly od porotců nejvyšší hodnocení.

Setkání s pamětníkem

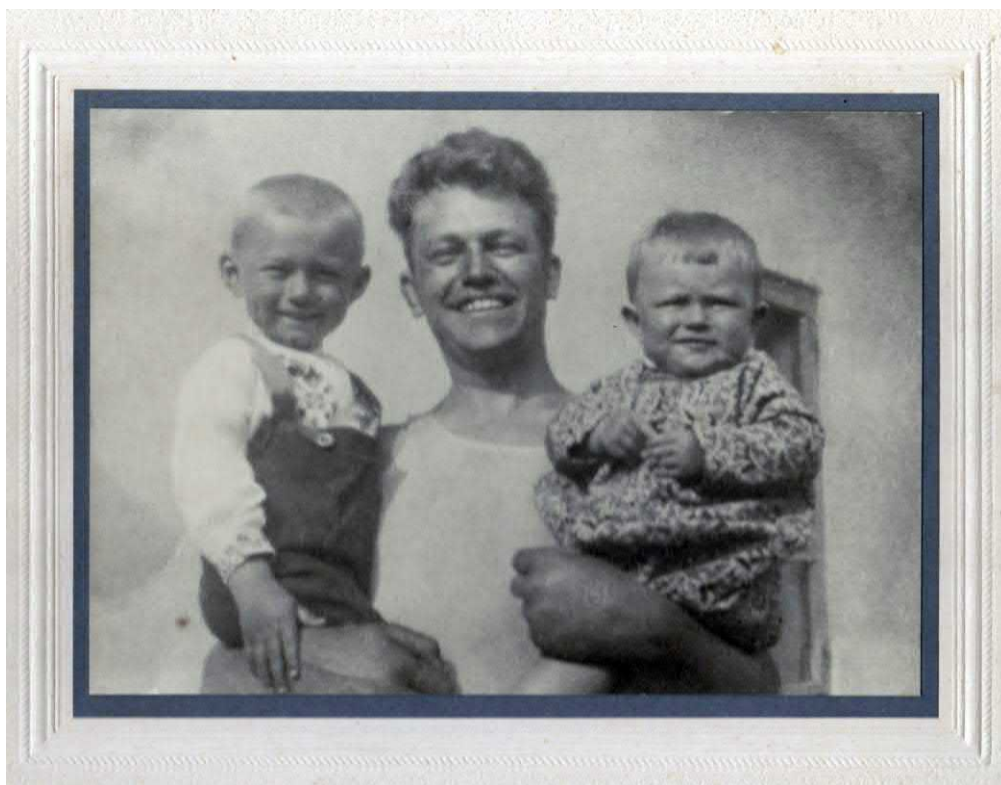
Koncem ledna jsem uspořádala setkání s panem Josefem Ondrou, s paní Marií Kasprzakovou dříve Burešovou a paní Irenou Bubeníkovou. Paní Bubeníková se chystá do Kníničského zpravodaje napsat článek o panu Josefu Ondrovi, podle kterého je pojmenovaná hlavní ulice v obci. Jeho syn stejného jména vzpomínal na těžké chvíle po otcově zatčení. Paní Kasprzaková, dcera pana Bureše, který byl zatčen spolu s panem Ondrou, ale z vězení se vrátil, si s napětím vyslechla nová fakta o odboji, kterého se její otec s panem Ondrou zúčastnil. Spolu sdíleli celou Pankráci a spolu byli i odsouzeni.

Pan Josef Ondra s paní Bubeníkovou a paní Kasprzakovou

Pan Ondra ukazuje Československý válečný kříž in memoriam, který byl otci v prosinci roku 1945 udělen jako uznání jeho zásluh, které získal v boji za osvobození

Rodinná fotografie pana Ondry se svými dvěma syny Josefem a Blažejem

Původní pamětní deska na bývalé hasičské zbrojnici Ondrova 23, kde nyní žije vnučka Josefa Ondry

V roce 2009 byla odhalena nová pamětní deska na budově mateřské školy za přítomnosti rodiny Blažeje Ondry - staršího syna pana Josefa Ondry, jeho manželky Františky a jejich syna Ivana

Povídání pana Josefa Ondry zachytila pro Kníničský zpravodaj paní Irena Bubeníková.

Vážený obyvatelé Kníniček,

jména našich ulic jsou svázána s naší nedávnou minulostí. V tomto a dalších číslech zpravodaje se budeme názvům našich ulic věnovat.

Hlavní ulice nese jméno Ondrova. Pojmenovaná je podle pana Josefa Ondry, narozeného 6. června 1905 v Kníničkách. Jeho životní příběh nám volně vypráví jeho mladší syn Josef.

V brněnské Zbrojovce pracoval táta do roku 1938. V jeho nové práci na obecním úřadě Kníničky měl na starosti školnictví, obsluhu vodovodu a hlídal obecní pozemky a lesy. Táta byl velitelem Svazu dobrovolných hasičů a nadšeným ochotníkem. Byl bezpartijní, ale 28. října na Den vzniku samostatného československého státu jsme doma na stole mívali československou vlajku a fotku T. G. Masaryka. Tak to měli skoro všichni, byli jsme vlastenci.

1. února 1943 přijela dvě černá osobní auta, tehdy mi bylo třináct a byl jsem sám doma. Gestapo zatklo tátu už v práci na úřadě, přivezli ho domů, mně postavili obličejem ke zdi. Vykopali zbraně, které otec jako bývalý zaměstnanec Zbrojovky těsně před válkou vyvezl a přechovával. Zatkli i pana Františka Bureše, který jako řidič rozvezl zbraně bojovým skupinám. Jednoduchý seznam těch, kteří zbraně dostali a schovali, musel padnout do rukou gestapa. Zřejmě podle něho se lidi zatýkali, vyslýchali, mučili a popravovali.

Maminka tehdy vařila dělníkům, kteří stavěli dálnici. Někdo za ní běžel, aby se rychle vrátila domů, ale tátu už odvezli.

Od advokátů se rodina dověděla, že je otec v Kounicových kolejích, v druhém patře. Každé ráno se tam větralo a tak příbuzní vězňů chodili ulicí ve snaze uvidět otevřenými okny své blízké. Sem tam někdo zamával, ale když vězni přišli blízko k oknům, hned se střílelo. Pokud se příbuzní z nějakého důvodu ostraže nelíbili, odvěkli je k výslechu do sklepa. To se stalo i mamince a mně, po výslechu a šesti hodinách nás pustili.

V listopadu 1943 převezli tátu a pana Bureše do Vratislavi v Polsku (Breslau) a v únoru 1944 zpět do Brna k soudu. Tam jsme tátu mohli aspoň vidět, protože soudy bývali záměrně přístupné veřejnosti. Soud se rozhodl pro trest smrti a tátu převezli do Prahy na Pankrác. Do vykonání rozsudku se obvykle poskytovala lhůta 100 dnů. Rodina rychle sepsala dvě žádosti, žádost o návštěvu a žádost o udělení milosti. Úřední věci se musely protektorátním úřadům podávat v němčině, často i prostřednictvím advokáta. S překladem do němčiny nezištně vypomáhal celé obci pan řídící školy, kronikář a starosta pan Jaroslav Ambrož. Advokáti rádi pomáhali za husu, slepice nebo i za peníze, když nějaké byly.

Začátkem června 1944 jsme dostali povolení tátu navštívit. Za vězněm směl přijít jen jeden člen rodiny. Ještě doma jsme se domluvili, že tatínka uvidím já. Maminka mně doprovodila do Prahy i na Pankrác, ale musela zůstat za branou. Mně zabořili vojáci bajonet mezi lopatky a takto mně vedli několika chodbami s kovovými mřížemi a ozbrojenou ostrahou.

Naše shledání trvalo jen malou chvíli. Objali jsme se a tatínek řekl: „Pomáhejte mamince“. Víc nebylo dovoleno, až za branou jsem se vzpamatovával ze setkání. Velké emoce, tatínkův zubožený vzhled, jeho k nepoznání změněná postava. Stále však zůstával tím milovaným tatínkem.

K obrovské radosti naší rodiny byla žádost o milost vyřízena kladně. 18. června 1944 byl tatínkův trest smrti úředně zrušen a nahrazen káznicí na 7 let. Další úřední dopis však přinesl naší rodině neuvěřitelnou bolest a bezmocnost. Obsahoval zprávu o tatínkově smrti s datem 14. července 1944. Naše babička se nervově zhroutila a už neopustila lůžko. Za necelý rok ji z jejího žalu vysvobodila smrt. Na mámu, čtyřicetiletou vdovu, čekalo ještě bezmála 60 let života.

Obecní úřad Kníničky nám velmi pomohl tím, že místo obecního zřizence převedli z tatínka na maminku. Školnictví zvládala dobře, ale o vodovod se staral starší bratr Blažej a já. Dodnes vzpomínám na všechny otcovi vrstevníky a konkrétní rodiny, kteří se nám snažili pomáhat jak mohli. Třeba nám dávali jídlo. Bratra vyhodili z gymnázia a mně nikde nechtěli ani do učení. Nakonec jsem díky pomoci lidí získal místo zametače v zámecké dílně. Jakmile mistr odešel, pouštěl mně pan Frydryšek z Líšně a pan Petrčka z Rosic ke strojům a snažili se mě něco naučit.

V prosinci 1945 byl tatínkovi udělen Československý válečný kříž 1939 IN MEMORIAM jako uznání jeho zásluh, které získal v boji za osvobození Československé republiky. Bylo mu uděleno Osvědčení účastníka národního boje za osvobození. Pomník obětem odboje v areálu Zbrojovky nese spolu s jeho jménem celkem 95 jmen. V Kníničkách jsme uctili jeho památku dvěma pamětními deskami, na budově bývalé hasičské zbrojnice a na budoře mateřské školky.

Úmrtní list byl tátovi vystaven až na žádost maminky v únoru 1946 Magistrátem hlavního města Prahy, jako příčina smrti byl uveden zápal plic – TBC. Tatínek je pohřbený ve společném hrobu na hřbitově v Ďáblicích.

Pan František Bureš a pan Jan Vrzal se po válce vrátili z koncentračního tábora domů. Pan František Bureš, který s tátou sdílel cimru, nechtěl po svém návratu o prožitém mučení a věznění vůbec mluvit. Pouze říkal: „Divím se, že jsem se tam nezbláznil“. Na Pankráci sousedila jejich cela se sekyrárnou a oni slýchávali gilotinu stínat hlavy. Jakmile ve dveřích zarachotil klíč, vězni se mezi sebou objímali a loučili, nechávali kamarádům vzkazy rodinám.

Přišel mír a já jsem absolvoval tovaryšské zkoušky. Blažej se stal vojákem z povolání a doktorem filozofie. Založili jsme si rodiny. Ondrů tehdy bylo v Kníničkách hodně, dá se však říct, že skoro všichni vymřeli po přeslici. Ze všech Ondrů jenom Blažej mohl předat své jméno mužskému potomkovi. V Kníničkách zůstali pouze dva Ondrovi. Tátův vnuk Ivan a pravnuček Radek. Žijí na Ondrové v našem tehdejší domě.

Pan Josef Ondra ve spolupráci s ÚMČ Brno-Kníničky

80 let nové obce Kníničky aneb vzpomínky paní Ugwitzové

V létě 1936 začala stavba Kníničské přehrady. Hned následovala výstavba nové obce nejprve na pozemcích po obou stranách silnice do Rozdrojovic. Vybudoval se vodojem, komunikace a v roce 1937 nová škola na náklady zemského stavebního úřadu. V tomto roce se už stěhovali první obyvatelé. Každý občan stavěl domek, či hospodářskou usedlost sám. Materiál ze starého stavení si mohl odebrat podle potřeby. Na náklady obce byly postaveny obecní kancelář s hasičskou zbrojnicí, kaple, a chudobinec. Dala vybudovat chodníky a oplocení předzahrádek, investovala do elektrických přípojek a zřídila kanalizaci a rozvody vodovodu k jednotlivým stavením.

Obyvatelé se rychle zabydleli. Byly otevřeny první obchody a řemeslnické dílny. Smíšené zboží a potraviny prodávala Albína Jelínková na konci ulice U Památníku. Později tam byla zřízena poradna pro matky s malými dětmi. Potravinářský obchod zavedl také Antonín Stejskal na ulici Ondrova nad kapličkou. Později prodával i textil. Dnes tam bydlí rodina Ambrožova. Smíšené zboží prodávala Včela-Potravní spolek pokrok. Prodávalo se na knížku. Kromě potravin bylo možné zakoupit domácí potřeby, ale i objednat uhlí. Obchod byl přemístěn ze starých Kníniček a prodejcem byl pan Jaromír Lelíček. Dnes tam stojí stavení Smutných na rohu ulic U Památníku a K Bukovinám. Na ulici Ondrova se prodávalo mléko. V domě dnešní cukrárny měl cukrovinky pan Žálie. Kromě cukrovinek nabízel rybářské potřeby a školní potřeby.

„Truc“ hospoda pana Stejskala v Padělkách (ulice Rekreační) zůstala jako jediná ze zatopené obce. Ve dvoře se hrávaly kuželky (obdoba dnešního bowlingu). Později blíže k přehradě zřídil hospodu U Lva pan Daněk. Na rohu ulice Ondrova a U Památníku byla postavena hospoda U Jelínků dnešní Pizzerie, která už měla velký sál s podiem, kde se hrálo divadlo, konaly se tam plesy, hody, besídky i shromáždění občanů. Ludvík Jelínek tam měl i řeznictví.

Trafiku provozovala na ulici U Památníku Cecílie Drápalová. Její dcera Františka Halíčková byla dámská krejčová. Na Ondrové opravoval i šil boty švec Norbert Bureš. V domě Franty Slatiny měl provozovnu holič kadeřník pan Hlavička z Bystrce. Kovář Josef Jelínek se přesunul ze starých Kníniček, opravoval povozy, vyráběl vozíky, podkovy, obruče na bečky a sudy, kování na veslice a pramice. Kousek od něj měl klempířství pan Jan Machala. Na téže ulici byl autoopravář pan Pařil. Na

dřevoplyn jezdil nákladním i osobním vozem autodopravce pan Metoděj Havlíček. Ten bydlel na ulici Rekreáční. Kamna i kotle stavěl i opravoval pan Bureš na ulici K Bukovinám. Na stejné ulici bydlel kameník a podlahář pan František Kičera. V Kníničkách byli dva malíři pokojů pan Dospíšil a Neužil. Zámečnictví provozoval Jindřich Chrápavý. Košíky a pometla vyráběla Marie Michurová. Řemeslníci museli končit s provozem živností v padesátých létech.

O pořádek v obci se starali obecní policajt Rudolf Jelínek, který vyhlášoval zprávy bubnováním, kontroloval obecní majetek, vykonával obecní pochůzky a cestář pan Josef Brychta, který pečoval o čistotu silnic a chodníků.

O polnosti v okolí pečovali sedláci: František Slatina, Jindřich Novotný, František Lelíček, Jan Stejskal, Karel Vrzal, Heřman Slatina, Arnošt Novotný, Josef Stožka, Bohumil Stejskal, Neužil. JZD bylo v Kníničkách založeno až v roce 1957. Sedláci dlouho odmítali je založit.

Nové Kníničky 1938, na dolním snímku jsou vidět dřevěné baráky dělníků na budoucí dálnici.

Nácvik Moravské besedy

Pod vedením Markéty Audyové a Jany Hlaváčkové začaly děti koncem ledna nacvičovat Moravskou besedu. Nejprve se scházely v klubovně, od dubna už tancovaly v tělocvičně a v červnu na hřišti. Tam je s harmonikou doprovázel pan Pumprle, aby se naučily skočné a mohly vystoupit s cimbálkou na předhodové zábavě.

Počasí v únoru

Že byl tento měsíc v roce 2016 opravdu neobvykle teplý, dokazuje probouzející se příroda v kníničských předzahrádkách, které jsem zachytila 20. února. Není divu, že se letos na přehradě vůbec nebruslilo!

Ostatky 6. 2. 2016

Už popáté Kníničská chasa za podpory MČ Brno-Kníničky oslavila ostatky. V poledne vyšel průvod dvacítky masek do ulic obce. Děvčata nabízela koblihy a koláče, chlapci nabízeli pro zahřátí pálenku. Nechyběl zpěv doprovázený houslemi a harmonikou.

Odpoledne si zaskotačily děti na zábavném odpoledni spolu s klaunem z Klaunova. Ten je učil vytvářet zvířátka z heliových balonků.

Večer už patřil zábavě s dechovou muzikou Svatobořáci. Chlapci i v maskách předvedli verbuňk, nejlepší maskou byla ohodnocena maska manželů Musilových Asterix a Obelix. Nechybělo pochování basy, kterou všichni řádně oplakali a uložili k odpočinku. Smutnou náladu vylepšilo veselé vystoupení světoznámých akvabel s nápadnou choreografií. Pánové se opravdu snažili! Zábava pokračovala do pozdních nočních hodin!

Kázání faráře při pochovávání basy:

Svatby se tu rychle množí, asi je to vážně boží.

Než to všechno vyjmenujem, asi tu i nudou pojdem.

V tomto novém božím roce podaly si další páry ruce.

Ať už v gatích, šatech nebo kiltech, mají všichni úsměv na rtech.

Linda s Christem, Marťa s Radkem, konečně už hnuli zadkem.

I já sám, to jsem knězem, se ženou se do potomstva ženem.

Naši mladí manželé nevylezli z postele.

Malá krejčířka je na cestě, blahopřejeme nevěstě.

Čtyři zdravé děti máme, a dalších pět letos dáme.

Tím však ještě nekončíme, další děti vyrobíme.

Jen Ralf jako poslední samuraj, odkládá ten manželský ráj.

Bohužel, jsou tu i tací, co si nejsou jistí svoji štací.

Třeba Tom zas volil změnu, podmanil si další ženu.

Manželé Musilovi vyhráli soutěž masek.

Příprava vodní plochy na vystoupení „akvabel“

Průvod s basou

Sportovní den

V sobotu 20. února uspořádal turistický oddíl TOM 409 Rokytná-Brno 2. ročník Sportovního dne v tělocvičně. U dětí se setkal s velkým úspěchem. Do tělocvičny přišlo přes 50 dětí. Soutěžilo se ve skoku do výšky, skoku do dálky, v hodu do dálky, ve šplhu a odpoledne odstartoval i turnaj ve vybíjené. Večer shlédly film a spokojeně usnuly ve spacácích. Ráno před příchodem rodičů si ještě stihly zahrát vybíjenou. A dokázaly, že počítače nejsou všechno!

Březen překvapil

8. března se po teplém únoru vrátila na několik dní vláda zimy!

Velikonoce

28. března už opět svítlo sluníčko a vše se zase zelenalo. Pánská část chasy se tradičně sešla v cukrárně Anička a odtud vyrazila v krojích vymrskat děvčata.

Malých koledníků už chodilo velice málo. Už nechodí dům od domu, ale jen za svými spolužačkami nebo příbuznými.

Uctění památky Františka Šikuly

Odbor Klubu českých turistů uspořádal vzpomínkovou akci na osvobození Brna v sobotu 23. dubna u pomníčku věnovaného hráznému Františku Šikulovi, který svým statečným činem zachránil Brno před zatopením.

Přes 60 lidí přišlo zavzpomínat na události na konci II. světové války. Za účasti zástupců Městských částí Bystřce a Kníniček a klubu turistů byly položeny květiny k pamětní desce u hráze přehrady. Řečníci krátce projeví vděčnost za činy tehdejších lidí vedoucích k záchraně přehradního tělesa a zároveň připomněli nutnost zachování podobných vzpomínkových akcí a tím udržet kontinuitu mezi historií a současností.

Pietní akt věnovaný Ladislavu Dolníčkovi

Bystrcký občan Ladislav Dolníček informoval hrázného Františka Šikuly o příchodu Ruské armády do Bystree a dozvěděl se od něho o podmiňování přehrady. Tak mohl varovat ruské vojáky. Na jeho čin upozornil pan Lubomír Strážnický, který vzpomínku zorganizoval.

28. dubna položila k pomníčku na hrázi květiny zástupkyně Generálního konzulátu Ruské federace a ve svém projevu vyzdvihla hrdinské činy obou zachránců a zároveň poděkovala za vzpomínku na padlé ruské vojáky.

Úklid altánu

Sopka zorganizovala v dubnu úklid altánu před „sletem čarodějnic“.

Pálení čarodějnic

Přes 80 dětí i čarodějnic přišlo 30. dubna odpoledne k lesnímu altánu, aby se pobavily žertovnými soutěžemi a hrami. Odměnu v cíli dostaly všechny bez ohledu na výsledky. Hlad a žízeň dětí i rodičů bylo možné zahnat u stánku s občerstvením.

Večer patřil dospělým - přátelům SOPKY. Poseděli u ohně a za doprovodu kytar si zazpívali. Nechybělo ani vzpomínání a přátelské povídání.

Ráno 1. máje ulice Kníniček zdobily nápisy např. „petice“ za otevření hospody

Křest osmiveslice a mola

Do areálu Českého veslařského klubu na kníničském břehu přehrady byli pozváni primátor Brna pan Vokřál i místostarostka Kníniček paní Juránková aby pokřtili novou loď a molo. Osma dostala jméno po bývalém závodníkovi a trenérovi klubu Jaroslavu Myslivečkovi. Molo umožňující bezpečný nástup a výstup z lodí nese název „Flos“.

ÚMČ Brno-Kníničky každým rokem finančně přispívá na činnost klubu.

Pasování prvňáčků

Koncem května proběhlo v MŠ pasování předškoláků na prvňáčky. Agentura, která dětem krátí čekání na tento akt, děti bavila písničkami i tancem. Paní místostarostka Juránková dětem popřála ve škole hodně úspěchů a zároveň předala dárečky od kníničského úřadu. Za MŠ se 25 dětmi rozloučila paní ředitelka Zrostová.

MŠ Studánka

Mateřská školka oslavila 70. výročí založení výstavou svých prací v Mahenově knihovně na Kobližné ulici.

Zahájila svůj provoz v září 1945 pod vedením Anny Zavřelové pouze s dopoledním provozem. Celodenní péče byla zavedena až v roce 1961. Ve vedení se vystřídaly Marie Vinohradská, Marie Borýsková, Dana Bendová, Dana Brázdilová a od roku 1999 dosud Jana Zrostová. V roce 2001 měla pouze 12 dětí a postupně se rozrostla na čtyřtřídní MŠ s třídami Rybiček, Sluníček, Berušek a Žabek s celkovým počtem 70 dětí.

Kvalitním výchovně vzdělávacím programem připravuje děti, aby byly samostatné, zdravě sebevědomé a dostatečně připravené na život.

MŠ v letech 1959-60

Dětský den 27. května

Až 130 dětí přišlo oslavit na pozvání úřadu v Kníničkách svůj den. O pohodu, zábavu i poučení se postarali hasiči s policií a o občerstvení pan starosta se zastupitelkami paní Juránkovou a Liškovou. Přišla se podívat i paní exstarostka Kubátová. Počasí se vydařilo!

Turnaj v nohejbalu

Celou sobotu 28. května zabral nohejbalový turnaj dvojic. Přihlásilo se devět družstev pouze neregistrovaných hráčů. Startovné činilo 200 Kč na dvojici. Vyhráli místní Miloš Prokeš s kamarádem Patrikem Matyáškem, na druhém. místě skončili Martin Hladík a Jan Keprt, třetí příčku obsadili Robert Belán a Bořek Babáček. Během celého dne si všichni pochutnávali na masu z grilu a na vychlazeném pivu.

Ignis Brunensis

19. mezinárodní přehlídka ohňostrojí s hudbou se počátkem června účastnily týmy slovenské, česko-německé, španělské a portugalské. Z hladiny přehrady byly odpáleny čtyři. Na festivalu se podílela i MČ Brno-Kníničky. Nabídla ozvučené centrum na Sokolském koupališti. Nabídla občerstvení i hudební koncert, který zkrátil čekání na soutěžní show.

Okolí přehrady se změnilo, zejména v přístavu i na Rakovci.

